

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 87/12
Люксембург, 21 юни 2012 г.

Решение по дело C-78/11
Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/
Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA) и др.

**Работник, който е станал неработоспособен по време на платения си годишен
отпуск, има право да ползва по-късно отпуск със същата продължителност
като тази на отпуска по болест**

*Това право се предоставя независимо от момента, в който е настъпила
неработоспособността*

Директивата относно някои аспекти на организацията на работното време¹ признава на всеки работник правото на годишен отпуск.

В Испания периодите на отпуск се определят по взаимно съгласие между работодателя и работника съгласно предвиденото в колективните трудови договори за годишното планиране на отпуските.

Испанското право предвижда също, че когато периодът на отпуск съвпада с период на неработоспособност поради бременност, раждане или кърмене, работникът има право да ползва по-късно отпуска си, съответстващ на периода на неработоспособност.² В настоящия случай колективният договор за универсалните магазини за периода 2009—2010 г. съдържа подобна разпоредба. Испанското законодателство обаче не урежда случаите, при които периодът на отпуск съвпада с период на неработоспособност поради отпуск по болест.

Няколко синдикати, представляващи работници, сезират испанския съд с колективни жалби, с които се иска признаване на правото на работниците, за които се прилага колективният договор за универсалните магазини, да ползват своя платен годишен отпуск **дори когато същият съвпада с периоди на отсъствие поради неработоспособност**. Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) отхвърля тази възможност. ANGED счита, че работниците, които се намират в състояние на временна неработоспособност — преди започването на ползването на предварително определения период на отпуск или през този период — нямат право да ползват отпуска си след края на временната неработоспособност, освен в изрично предвидените в националната правна уредба случаи.

Tribunal Supremo (Върховен съд), който е сезиран с делото, иска от Съда да установи дали испанската правна уредба, съгласно която работник, намиращ се в положение на неработоспособност, настъпила през периода на платения му годишен отпуск, няма право да ползва по-късно този отпуск, когато той съвпада с периода на неработоспособност, противоречи на директивата. **В постановеното днес решение Съдът отговаря утвърдително.**

¹ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3). Правото на годишен отпуск произтича от член 7, параграф 1 от тази директива.

² Същата възможност съществува когато периодът на отпуск, определен за работника, съвпада с период на спиране на действието на трудовия договор при раждане или кърмене, смърт на майката след раждането, преждевременно раждане, хоспитализация на новородено дете, осиновяване или настаняване на дете в приемно семейство.

Съдът припомня, че съгласно постоянната съдебна практика³ правото на платен годишен отпуск трябва да се счита за особено важен принцип на социалното право на Съюза. В качеството си на принцип на социалното право на Съюза правото на отпуск е изрично закрепено в Хартата на основните права на Европейския съюз. Това право на платен годишен отпуск не може да се тълкува ограничително.

Съдът освен това припомня, че **целта на правото на платен годишен отпуск е да позволи на работника да си почине и да разполага с период на отдих и свободно време. Следователно тази цел се различава от целта на правото на отпуск по болест, които дава на работника възможност да се възстанови от заболяване, водещо до неработоспособност.**

Като отчита целта на правото на платен годишен отпуск Съдът вече е постановил, че работник, намиращ се в положение на неработоспособност преди започването на периода на платен годишен отпуск, има право да ползва същия в период от време, различен от този, който съвпада с периода на отпуска по болест.⁴

В постановеното днес решение Съдът пояснява, че моментът на настъпването на неработоспособността е без значение. Следователно **работникът има право да ползва по-късно платения си годишен отпуск, който съвпада с период на отпуск по болест, при това независимо от момента на настъпване на неработоспособността.** Всъщност предоставянето на право на платен отпуск на работника само при условие, че към момента на започване на периода на платен годишен отпуск той вече се е намирал в положение на неработоспособност, би довело до несигурност и би противоречало на целта на платения годишен отпуск.

В този контекст Съдът припомня, че новият период на годишен отпуск (съответстващ на продължителността на застъпването на първоначално определения период на годишен отпуск с периода на отпуска по болест), който работникът има право да ползва след възстановяването си, при необходимост може да се определи извън референтния период за съответния годишен отпуск.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

³ Решение от 22 ноември 2011 г. по дело KHS ([C-214/10](#)), вж. също [ПС № 123/11](#).

⁴ Решение от 10 септември 2009 г. по дело Vicente Pereda ([C-277/08](#)).